

Κρημνός ἔνθ' ἄν.: Λέν εἶναι δρόμος αὐτός, εἶναι γρεμιστοῦρα Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Μὴ βάης σαπέρα, γιατί' εἶναι γρεμιστοῦρα Πελοπν. (Ξεχώρ.)

γκρεμίστρα ἡ, Στερελλ. (Μαλεσ.) γρεμίστρα Νάξ. ('Απύρανθ.) κρεμ-μίστρα Χίος (Πισπιλ.) γκρεμ-μίστρα Χίος γκρεμίστρα Σίφν. γρεμίστρα Λέσβ. ('Αγιάσ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ρ ε μ ό ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ κ ρ ε μ ν ό ς, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί σ τ ρ α.

Κρημνός ἔνθ' ἄν.: Ἐπαδὲ εἶναι ἡ γρεμίστρα μου' ἀποπαδὲ κύλησα καὶ διήκα κάτω Νάξ. ('Απύρανθ.) Τὸ μονλάριν ἔρριξεν κάτω, τὸ παι'ί μ' μέσ' τὴν κρεμ-μίστραν τζαὶ τὸ σακάτεψεν Χίος (Πισπιλ.) Ὁ γάδαρός μου ἠγέρασε, εἶναι γιὰ τὴν γκρεμίστρα πιά Σίφν. Ἐπισι μέσ' σὶ μιὰ γρεμίστρα Λέσβ. ('Αγιάσ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκρεμίστρα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐγρεμίστρα Ἄνδρ. Γρεμίστρα αὐτόθ. Κρεμ-μίστρα Κύπρ.

γκρεμίτσα ἡ, ἐνιαχ. γκρεμνίτσα Εὐβ. (Κάρυστ. Πλατανιστ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *k r e m y* = ὁ πυρόλιθος, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί τ σ α.

Εἶδος πυριτολίθου λευκοῦ καὶ στιλπνοῦ ἔνθ' ἄν.: Τὸ ἐννιάπειτρο τὸ παίζοντε με ἐννιά πέτρες καὶ ἐννιά γκρεμνίτσες Εὐβ. (Κάρυστ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκρεμίτσα Εὐβ. ('Αντ. Γκρεμνίτσα Εὐβ. (Πλατανιστ.)

γκρεμιτίτσα ἡ ἐνιαχ. γκρεμνιτίτσα Εὐβ. (Κάρυστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ρ ε μ ί τ σ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί τ σ α.

Γ κ ρ ε μ ί τ σ α, τὸ ὅπ. βλ.: Αἰνιγμ. Μία σπηλίτσα γεμάτη γκρεμνιτίτσες (τὸ στόμα καὶ οἱ ὀδόντες).

γκρεμιῶνας ὁ, ἐνιαχ. κρεμνιῶνας Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) γρεμνιῶνας Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ρ ε μ ό ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ὦ ν α ς < -ε ὦ ν.

Κρημνός ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἐνα πουλλί, καλὸ πουλλί κι ὁμορφο χιλιδόνι ἐπῆγε κ' ἔχτισε φωλιά κάτω σὲ καλαμιῶνα. Νερούλιασε ἡ θάλασσα καὶ πῆρε τὴ φωλιά του τὰ πῆγε κ' ἔχτισε ἄλληνα ἀπάνον σὲ κρεμνιῶνα.

γκρεμοβόλημα τό, ἐνιαχ. γκρεμνοβόλημα Λεξ. Δημητρ. γρεμνοβόλισμα Ἄνδρ. Νάξ. ('Απύρανθ.) ἀγρεμοβόλισμα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κρεμ-μοόλισμα Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ κ ρ ε μ ο β ο λ ὶ ω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τὸ γ κ ρ ε μ ο β ο λ ί ζ ω.

1) Κατακρήμνισης, πτώσις ἀφ' ὑψηλοῦ σημείου ἔνθ' ἄν.: Τρέχουσί σου καὶ σένα τὰ γρεμνοβολίσματα' ὅλο γεφαλοδεμένος εἶσαι! Συνών. γ κ ρ ε μ ι σ μ α Α1, γ κ ρ ε μ ο β ο λ ι σ μ ό ς, γ κ ρ ε μ ο τ σ ά κ ι σ μ α. 2) Κατάρρευσις, κατερείπωσις Λεξ. Δημητρ. Ἀκούγαμε τὸ γκρεμνοβόλημα ἀπὸ μακριά.

γκρεμοβολημὸς ὁ, ἐνιαχ. γρεμνοβολισμός Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ κ ρ ε μ ο β ο λ ὶ ω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ ρ ε μ ο β ο λ ί ζ ω, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -μ ό ς.

Πτώσις εἰς κρημνὸν ἔνθ' ἄν.: Εἶδα κακὸς γρεμνοβολισμὸς ἦταν ἐκεῖνος! Χίλια κομμάτια ἴνηκε! Συνών. γ κ ρ ε μ ο β ο λ ῆ μ α 1.

γκρεμοβόλι τό, ἐνιαχ. γρεμνοβόλι Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ρ ε μ ό ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ ρ ε μ ν ό ς, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -β ό λ ι.

Πλήθος κρημνῶν: Συνών. γ κ ρ ε μ ο θ έ μ ι, γ κ ρ ε μ ο μ ά ν ι.

γκρεμοβολῶ ἴων. (Σμύρν.) κρεμνοβολῶ Θήρ. Κύθν. γρεμνοβολῶ Θήρ. γρεμ-μοβολῶ Κῶς ('Ασφενδ.) γρεμνοβολοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γρεμνοβολῶ Ἄνδρ. Νάξ. ('Απύρανθ.) γρεμνοβολῶ Σάμ. κρεμ-μοολῶ Κάρπ. Μεγίστ. ἀγρεμοβολοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κρεμνοβολίζω Θήρ. γρεμνοβολίζω Ἄνδρ. γκρεμ-μοβολίζω Ἄμοργ. Ρόδ. κρεμ-μοολίζω Μεγίστ. Μέσ. γρεμνοβολεῖσθαι Νάξ. ('Απύρανθ.) γρεμνοβολεῖσθαι Σάμ. γρεμνοβολεῖσθαι Σάμ. κρεμνοβολίζομαι Θήρ. γκρεμνοβολίζομαι Ἄμοργ. γρεμνοβολίζομαι Ἴος Νάξ. ('Απύρανθ.) κρεμ-μοολίζομαι Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ρ ε μ ό ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -β ο λ ὶ ω. Ὁ τύπ. γ κ ρ ε μ ν ο β ο λ ὶ ω καὶ Βυζαντ. Πβ. Χρον. Μορ. Η, στ. 1821 (ἔκδ. J. Schmitt) «ἔχασα τὴν ἐλπίδα μου κ' ἐγκρεμνοβόλησά την».

Α) Μετβ. 1) Κατακρημνίζω τινά, ρίπτω κατὰ γῆς Ἄνδρ. Ἴων. (Σμύρν.) Κάρπ. Κύθν. Μεγίστ. Νάξ. ('Απύρανθ.) Ρόδ. Σάμ.: Μωρή, φέρε πὰ τὸ παιδί μου, μὴ βάς νὰ μοῦ τὸ γρεμνοβολήσης Ἄπύρανθ. Ἄν ἔρθῃ, θὰ τότε γρεμνοβολίσω κάτω τίς σκάλες (ἐνν. τῆς οἰκίας) Ἄνδρ. || Παροιμ.

Ἀνεάστα, γρά, τὸ γέρο, | νὰ τὸν ἔχωμε τὸ θέρος καὶ σὰν ἀποθερίσωμε, | νὰ τὸν κρεμ-μοολήσωμε

(ἀνεάστα = ἀναβάστα, κράτει, διατήρει· ἐπὶ τῶν περιφρονούντων ἐκεῖνον τοῦ ὁποῦ δὲν ἔχουν πλέον τὴν ἀνάγκην) Κάρπ. || Ἄσμ.

Αὐτὸς ὁ κόσμος σβούρα νὰ κι οὐλο στριφογυρίζει, ἄλλους νεβάζει 'ς τὰ ψηλά κι ἄλλους γκρεμ-μοβολίζει Ρόδ.

Β) Ἀμτβ. 1) Ἐνεργ. καὶ μέσ., κατακρημνίζομαι, πίπτω κατὰ γῆς Ἄμοργ. Ἄνδρ. Θήρ. Ἴος Κῶς ('Ασφενδ.) Μεγίστ. Νάξ. ('Απύρανθ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Σάμ.: Σὲ κανένα δεδρό, λὲ', ἐνέβηκε, νὰ πιάσῃ καμμιὰν ἀφωλιά κ' ἐγρεμνοβολίστῃ γ' ἦρθε γάτω Ἄπύρανθ. Θὰ πέσης κάτω νὰ γρεμνοβολίσῃς Ἄνδρ. || Ἄσμ.

Τοῦν ἔρριξε μιὰ δουφεκιά καὶ ἀγρεμνοβολίστησα (μοιρολ., τοῦν = τῶν = τούς, ἀγρεμνοβολίστησα = ἔπεσαν κάτω) Κίτ. Μάν. Πβ. Σαχλίχ., Γραφαὶ καὶ ἀφηγήσεις, στ. 703 (ἔκδ. Wanger, σ. 105) «καὶ κείνη ἐγκρεμνοβόλησε ἐκεῖ πέρα τὸν ἄμμον». 2) Μεταφ. κατὰ προστ. φύγε, ἐξαφανίσου Κῶς ('Ασφενδ.) Μεγίστ.: Θαρρεῖς πὼς εἶμαι εὐκαιρος νὰ παίρνω τὴ β-βουλή σου, νὰ σὲ πετῶ, ὅποτε θές; Ἰοδῶ γρεμ-μοβολήσου! (ὕβριστικῶς πβ. γ κ ρ ε μ ο τ σ α - κ ί σ ο ν) Ἄσφενδ.

γκρεμόβραχος ὁ, Ν. Καζαντζ., Δάντε, Θεία κωμωδ. Καθαρτ. Γ' 71 (μεταφρ.) — Λεξ. Δημητρ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὗς. γ κ ρ ε μ ό ς καὶ β ρ ά χ ο ς.

Ἀπόκρημος βράχος ἔνθ' ἄν.: Ἐάφνου οἱ ψυχὲς στριμώχτηκαν 'ς τοὺς ἄγριους γκρεμόβραχους Ν. Καζαντζ., ἔνθ' ἄν.

